

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.489 van 22 mei 2014
in de zaak A. 211.712/VII-39.046.**

In zake : Jean-Paul DE COCKER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ingrid Walravens
kantoor houdend te 1750 Lennik
Veldstraat 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 20 februari 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 13 december 2013 waarbij het beroep van Jean-Paul De Cocker tegen de beslissing van de toezichthoudend ambtenaar van het Agentschap voor Natuur en Bos van 28 augustus 2013, houdende het opleggen van de bestuurlijke maatregel tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt hervormd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 april 2014.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ingrid Walravens, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Pascal Louage, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 21 maart 2012 verkrijgt verzoeker een natuurvergunning voor het rooien van de houtkant aan de zuidelijke rand van een perceel, kadastraal gekend afdeling 3, sectie D, perceel nr. 601h, gelegen te Herne. Als voorwaarde wordt opgelegd dat de gerooide houtkant moet worden vervangen door de aanplant, met inheemse streekeigen soorten, van een nieuwe houtkant met eenzelfde lengte langs de noordelijke of oostelijke rand van perceel nr. 602c.

3.2. Tijdens een controle op het betrokken terrein op 23 april 2012 worden niet-vergunde werken vastgesteld op de percelen nrs. 654, 657a, 659, 653, 652/02d, 652c, 652d, 651a, 649a, 650a, 649/02a, 638a, 636c, 637f, 639a, 627b, 604c, 602c, 601k, 627b, 626b en 625e. Meer bepaald stelt de toezichthoudend ambtenaar vast dat bijna alle houtkanten en bomen werden verwijderd, ook op de percelen die niet vermeld zijn in de aanvraag tot het verkrijgen van de natuurvergunning. In totaal werd 456 meter houtkant zwaar beschadigd en is er sprake van vuren, het afzagen van oude knotten, gebruik van herbiciden en van afgravingen (van onder meer beschermde vegetatie). Verzoeker wordt gevraagd de toestand te herstellen overeenkomstig de verleende natuurvergunning.

3.3. Aangezien geen gevolg wordt gegeven aan voormelde vraag, legt de toezichthoudend ambtenaar van het Agentschap voor Natuur en Bos op 28 augustus 2013 aan verzoeker een bestuurlijke maatregel op.

3.4. Tegen deze maatregel stelt verzoeker op 12 september 2013 beroep in bij de bevoegde Vlaamse minister.

3.5. Met het thans bestreden besluit van 13 december 2013 legt de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur aan verzoeker de volgende bestuurlijke maatregelen op :

"Het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat

Wat impliceert dat: (zie ook bijgevoegd kaart die integraal deel uitmaakt van deze bestuurlijke maatregel)

1. Herprofilering van de gelijkgetrokken taluds tot op het oude referentiepeil dat nog op het terrein aanwezig is
2. Aanplanting van 6 hoogstammen (es en kastanje)
 - 2.1. Grootte van de planten: veren van minimaal 10/12 omtrek
 - 2.2. De bomen moeten beschermd worden tegen begrazing of akkerbewerking
 - 2.3. Afgestorven planten moeten in het volgende plantseizoen vervangen worden
3. Heraanleg van alle verdwenen houtkanten zoals aangeduid op de kaart met een blauwe lijn met
 - 3.1. Plantensamenstelling
 - 3.1.1. Boomsoorten: beuk, haagbeuk, es en zomereik (40%)

- 3.1.2. Struiksoorten: meidoorn, vlier, hazelaar, diverse rosaceae (60%)
- 3.2. Plantafstand maximaal 0,50 meter, plantsoen minimaal 0,80-1,00 meter
- 3.3. Afgestorven planten dienen tot 3 jaar na de aanleg vervangen te worden door gelijkwaardig materiaal
- 3.4. De houtkanten moeten beschermd worden tegen vraat bij eventueel begrazing
- 3.5. Vrijstelling van concurrerende vegetatie kan uitsluitend op een mechanische manier
- 3.6. Branden is verboden.
4. Spontaan herstel van de beschadigde houtkant tegen het bos, zoals aangeduid op de kaart bij dit besluit bijgevoegd met een rode lijn".

Het bestreden besluit is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat de beroepsindiener volgende bezwaren doet gelden met betrekking tot de bestreden beslissing:

- M.b.t. het herprofilen van de gelijkgetrokken taluds: De voorgestelde profilering van beide taluds is niet in overeenstemming met de oorspronkelijke taluds. De oorspronkelijke taluds waren slechts half zo lang. Beroepsindiener stelt voor om de helft van de voorgestelde lengte te realiseren.
- M.b.t. het aanplanten van de 6 hoogstammige bomen: Het betreft 6 bomen waarvan er drie een vijftal jaar geleden waren uitgewaaid door een stormwind. De overige drie bomen waren verdord en afgestorven maar stonden nog recht. Beroepsindiener wenst deze afgestorven en uitgewaaide bomen niet te vervangen aangezien ze reeds verscheidene jaren geleden waren afgestorven of uitgewaaid.
- M.b.t. het heraanplanten van de verdwenen houtkanten: Beroepsindiener stelt voor de houtkanten aan te leggen langs de noordkant van zijn eigendom en beneden langs de boskant over een totale lengte die identiek is aan deze zoals voorgesteld door de administratie. Deze aanplant zal het gemakkelijker maken om het jaarlijkse onderhoud uit te voeren;

Overwegende dat het administratief dossier van de toezichthoudend ambtenaar van het Agentschap voor Natuur en Bos, ontvangen werd op 30 september 2013;

Overwegende dat artikel 16.4.17 DABM bepaalt dat binnen 14 dagen na kennisgeving van de beslissing beroep moet worden ingediend;

Overwegende dat de beslissing aan de heer Paul De Cocker werd betekend op 29 augustus 2013;

Overwegende dat het beroepsschrift dd. 12 september 2013 aangetekend werd verstuurd en door de afdeling Milieuhandhaving, Milieuschade en Crisisbeheer, hierna te noemen AMMC, werd ontvangen op 16 september 2013; dat het beroep tijdig is ingediend;

Overwegende dat aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden omschreven in artikel 62 Milieuhandhavingsbesluit is voldaan;

Overwegende dat voormeld beroep op 25 september 2013 ontvankelijk werd bevonden en dat de beroepsindiener en de persoon die de bestuurlijke maatregelen heeft opgelegd, hiervan in kennis werden gesteld bij schrijven van de AMMC van 25 september 2013;

Gelet op het advies van 18 november 2013 van de AMMC waarin geadviseerd wordt om het beroep tegen de bestuurlijke maatregel van 28 augustus 2013 gedeeltelijk gegrond te verklaren;

Overwegende dat om een bestuurlijke maatregel op te leggen er steeds een milieumisdrijf moet vastgesteld zijn conform artikel 16.4.5 DABM;

Overwegende dat het Agentschap voor Natuur en Bos op 14 mei 2012 een proces-verbaal BR.64J.H2.140022/12 opstelde lastens de heer Jean-Paul De Cocker voor schending van de artikelen 13 en 14 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna Natuurdecreet) en artikelen 7 en 8 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna Natuurbesluit);

Overwegende dat alle percelen gelegen zijn in agrarisch gebied volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse;

Overwegende dat artikel 2, 6° Natuurdecreet kleine landschapselementen definieert als: 'lijn- of puntvormige elementen met inbegrip van de bijhorende vegetaties waarvan het uitzicht, de structuur of de aard al dan niet resultaat zijn van menselijk handelen, en die deel uitmaken van de natuur zoals : bermen, bomen, bronnen, dijken, graften, houtkanten, hagen, holle wegen, hoogstamboomgaarden, perceelsrandbegroeiingen, sloten, struwelen, poelen, veedrinkputten en waterlopen';

Overwegende dat artikel 13, §5 Natuurdecreet bepaalt dat het geheel of gedeeltelijk wijzigen van kleine landschapselementen of de vegetatie ervan in agrarisch gebied, voor zover het niet verboden is gesteld door de Vlaamse Regering, vergunningsplichtig is;

Overwegende dat artikel 14 Natuurdecreet bepaalt dat ieder natuurlijke persoon of rechtspersoon die manueel, met mechanische middelen of bestrijdingsmiddelen en met vaste of mobiele geluidsbronnen ingrijpt op kleine landschapselementen, en die weet of redelijkerwijze kan vermoeden dat deze kleine landschapselementen daardoor kunnen worden vernietigd of ernstig geschaad, verplicht is om alle maatregelen te nemen die redelijkerwijze van hem kunnen worden geveerd om de vernietiging of schade te voorkomen, te beperken of indien dit niet mogelijk is, te herstellen;

Overwegende dat artikel 7, 2° Natuurbesluit bepaalt dat het wijzigen van graften en hun vegetatie verboden is;

Overwegende dat artikel 8, § 2, 1° Natuurbesluit bepaalt dat in agrarisch gebied het rooien of anderszins verwijderen en het beschadigen van houtachtige beplantingen langs taluds en van houtkanten een vergunningsplichtige wijziging van een klein landschapselement of de vegetatie ervan is;

Overwegende dat artikel 8, §2, 2° Natuurbesluit bepaalt dat het wijzigen van de vegetatie horende bij de kleine landschapselementen met inbegrip van

het afbranden en het vernietigen, beschadigen of doen afsterven van de vegetatie met mechanische of chemische middelen van perceelsrandbegroeiingen en sloten, een vergunningsplichtige wijziging van een klein landschapselement of de vegetatie ervan is;

Overwegende dat beroepsindiener een verboden werk (afgraven talud en verwijderen van graft) uitvoerde, alsook kleine landschapselementen (houtkant en solitaire bomen) en hun vegetatie verwijderde/beschadigde zonder natuurvergunning;

Overwegende dat beroepsindiener in zijn beroepsschrift opwerpt dat de oorspronkelijke taluds slechts half zo lang waren als de voorgestelde profilering;

Overwegende dat de vaststellingen omtrent de taluds/graft van verwerende partij geakteerd zijn in een proces-verbaal dat afdoende en genoegzaam de vastgestelde feiten vermeldt en beschrijft; dat daarnaast in de bijlagen van het proces-verbaal duidelijk de ligging van de percelen wordt weergegeven alsook de plaatsen waar de afgravingen van taluds en graften hebben plaatsgevonden; dat dit bevestigd wordt door deel 2 van het fotodossier waarin een duidelijk hoogteverschil wordt aangeduid; dat de taluds werden nagemeten op basis van de feitelijke vaststellingen op de kaart; dat beroepsindiener daarnaast niet verduidelijkt waarom de afmetingen niet kloppen; dat het proces-verbaal conform artikel 16.3.25 DABM bijzondere bewijswaarde heeft tot het tegendeel bewezen is; dat deze bewering door beroepsindiener niet gestaafd wordt en geen tegenbewijs wordt geleverd;

Overwegende dat beroepsindiener in zijn beroepsschrift stelt dat de 6 hoogstammige bomen afgestorven of afgewaaid waren, en de bestuurlijke maatregel wat dit punt onterecht oplegt om deze opnieuw aan te planten;

Overwegende dat in deel 4 van het fotodossier een foto werd opgenomen ten tijde van de vergunningsaanvraag; dat op deze foto een deel van de verdwenen solitaire bomen werd opgenomen; dat deze alleszins niet omgewaaid zijn en op dat moment nog rechtstonden; dat daarnaast in het advies van de cel beleid van het Agentschap voor Natuur en Bos in de natuurvergunningsprocedure het volgende werd opgenomen: 'De hoogstambomen, zijnde es en tamme kastanje, staan gespreid over een grasland. Het betreft oude bomen die nog vitaal zijn en geen grote gebreken vertonen'; dat de feitelijke gegevens niet wijzen op afgestorven of afgewaaide hoogstambomen en om deze reden de natuurvergunning voor het rooien van deze bomen werd geweigerd; dat terecht wordt gevraagd in de bestuurlijke maatregel om deze bomen te heraanplanten;

Overwegende dat beroepsindiener wat de heraanplant van de houtkant betreft akkoord is met de heraanplant; dat hij echter een tegenvoorstel doet om de houtkanten aan te leggen langs de noordkant van zijn eigendom en beneden langs de boskant over een totale lengte identiek aan deze zoals weergegeven in de bestuurlijke maatregel;

Overwegende dat bij het bezorgen van het administratief dossier verwerende partij zich akkoord verklaarde met het tegenvoorstel van beroepsindiener om verspreide houtkanten te verplaatsen naar de noordzijde, en de beschadigde houtkant langs de boskant met rust te laten zodat deze spontaan kan ontwikkelen; dat dit aanleiding geeft tot hervorming van de bestuurlijke

maatregel".

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in de versie zoals nog van toepassing op de voorliggende zaak, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

5. Ter adstructie van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zet verzoeker in zijn verzoekschrift het volgende uiteen :

"De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkenen.

Bij bestreden beslissing is hem een herstel in de oorspronkelijke toestand opgelegd dat hij niet kan, noch rechtens mag uitvoeren. Bovendien is de huidige toestand deze van de oorspronkelijke toestand (...). Ondertussen werd hem bij een brief van 27/01/2014 van VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR en CULTUUR, Milieuhandhaving, Milieuschade en Crisisbeheer, Koning Albert II-laan 20 bus 8, 1000 BRUSSEL, met in bijlage kopie van een brief van 21/01/2014, de oplegging van een bestuurlijke geldboete aangekondigd (...).

Dat aan de grondvoorwaarden voor de schorsing is voldaan (cf. middelen tot annulatie) en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel".

Beoordeling

6. Luidens artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, in de versie zoals nog van toepassing op de voorliggende zaak, moet het enig verzoekschrift houdende een vordering tot schorsing een uiteenzetting bevatten van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig

nadeel kan berokkenen. De verzoekende partij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel zeer concrete gegevens overleggen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een dergelijk nadeel voorhanden is en het voor de tegenpartij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Dit houdt in dat de verzoekende partij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen omtrent de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing veroorzaakt.

7. De beweerde onmogelijkheid om de bestreden bestuurlijke maatregelen uit te voeren heeft slechts betrekking op één welbepaald perceel. Nog daargelaten de vraag of de onmogelijkheid tot herstel reëel is omdat verzoeker het kwestieuze perceel blijkbaar in gebruik heeft, toont hij hiermee geen nadeel aan dat voldoende ernstig is om de schorsing van de bestreden beslissing te verantwoorden. In zoverre verzoeker lijkt te insinueren dat de huidige toestand overeenstemt met de oorspronkelijke toestand, valt niet in te zien welk nadeel de nagestreefde schorsing zou kunnen afwenden.

Met de vermelding dat mogelijk een administratieve geldboete wordt opgelegd, waarvan de weerslag overigens niet wordt geconcretiseerd en onderbouwd in het licht van de algemene financiële toestand van verzoeker, wordt noch een moeilijk te herstellen noch een ernstig nadeel aangetoond.

8. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig mei tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron